

LADY WILKINSON AT ANG SALAYSAY

Aalis na sana ako at magpapaalam nang, sa isang huling kumpas ng kanyang buntot, pinigilan niya ako.

“Ganito mo na lang ba talaga ako iiwan?

Kailan kita muling makikita?

Manatili ka at makipag-usap sa akin.

Hindi mo ito pagsisisihan.

Salita ni Maggy.”

Simple ang plano ko sa bakasyon.

Dalawang araw.

Kinabukasan ng gabi, dapat sana ay lilipad na ako pabalik sa Italya.

Ngunit isang matandang aristokratang ginang ang tumatawag mula sa London, at ako, isang kalahating-dugong taga-Calabria, ay hindi makapagkunwaring hindi siya naririnig.

“Gaano po karaming oras ang gusto ninyong ilaan ko sa inyo?”

Nanlaki ang kanyang mga mata.

Sa isang sandali, tila hindi niya ako narinig nang tama.

Na para bang nagkamali siya ng pagkaunawa.

Ngunit hindi.

Ako nga talaga ang nagsasalita.

At siya, isang babaeng Ingles na armado ng karanasan at pinagpala ng ganap na linaw ng pag-iisip, ay agad na nakilala ang pagkakataon.

Nakangiting sumagot siya:

“Isang buong buhay.”

Tuwing sinasabi ng isang babae, saanman sa mundo:

“Hindi mo ito pagsisisihan,”

nangangahulugan itong may isa o higit pa siyang sorpresang naghihintay na sa iyo.

Iyon ay isang bagay na natutuhan ko sa buong buhay ko, sa loob ng aking mga karanasang multikultural.

Ang mga babaeng nakilala ko ay hindi kailanman isang numero.

Sila lamang ang pinagmulan ng mundong kinabibilangan ko.

Babalik ako sa aking hotel at ipaaalam sa kanila ang bago kong plano ng pag-alis.

Bibigyan ko siya ng limang araw.

Iyon ang pinakamaliit na maiaalok ko.

Bago ako payagang umalis, gayunman, pinigilan niya akong muli at sinabi:

“Ang babaeng tinatawag mong Ina ngayon ay kaibigan ko.

Nakipaglaban kami sa iisang digmaan.

Sa huli ay dinala kami ng tadhana sa magkaibang direksiyon, ngunit wala sa amin ang kailanman nagpahintulot sa sariling lumimot.

Nanatiling totoo ang paggalang.

Nanatiling magkapwa ang paggalang.”

Pagkatapos ay tumingin siya sa akin nang may mahinahong katiyakan ng isang taong ilang buhay na ang nabuhay at tahimik na binigkas ang mga salitang

nagpabago sa lahat:

“Maligayang pagdating, pamangkin.”

Ferdinando